

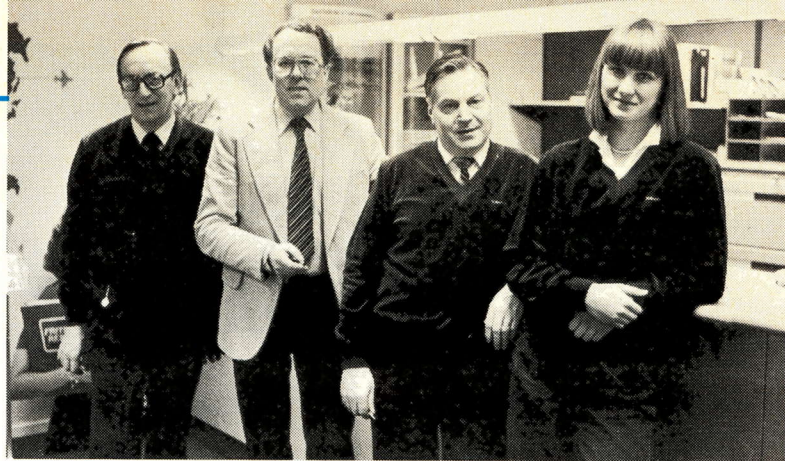
Uppfiffat bankvalv blev rbr Växjös konferensrum

□ Det var full rulle och folk sprang nästan benen av sig på Storgatan i Växjö häromdagen för att få en titt på SJ Resebyrå som då invigde sina nya lokaler. Flyttningen var en enkel match ty byrån flyttade endast inom samma fastighet från femton år gammal lokal till en helrenoverad f d bank.

Växjöbesättningen på byrån är elva pers varav tre är damer. De nya lokalerna är ca

160 kvm i gatuplanet och 60 kvm i källaren. Därnere finns spännande saker, t ex ett flott konferensrum, som torde vara världens säkraste. Det är nämligen det gamla bankvalvet som hädanefter ska få höra reseprat istället för sedelprassel. Förutom förråd och toalett finns här även maskinrum för luftkonditionering och datorum med all utrustning.

I gatuplanet finns förutom

de toppmoderna byrålokaler-na även handikapputrustad toalett med dusch. Det finns kök med spis, kylskåp och t o m en elektronugn.

– Jag är mycket nöjd och personalen likaså, säger resebyråchefen Kurt Lundin. Dom har fått en helt annan syn på jobbet nu. Dom stortrivs här i det nya, som går i kontorslandsskapsstil.

Resebyrån i Växjö är stans äldsta och den satte igång 1951 med två man. Omsättningen förra året var 23 milj kr. Med de här lokalerna och den stora arbetsglädjen budgeterar vi med fyra–fem milj till för detta år, menar Kurt Lundin.

Under invigningsveckan bjussade Växjöbyrån på olika "första-veckan"-erbjudande.

Fyra av de många glada på nya Växjöbyrån. Fr v Allan Franzén, chefen själv Kurt Lundin, Arne Waldebrink och Växjös ros Annika Fransson.

Flitig resebyråtjänsteman är Kurt Sandell, som på fritiden är ledare för Smålands bästa rockband – GRIMACE

Och under två år höll man "open house" för kunder och intresserade med underhållning av Värends hembygds-kör förutom sedvanlig sherry, sandwich och kaffetårta.

En av de första på Växjöbyrån, som får här hjälp med Italienresan av Annika Fransson.

Text: HORN
Foto: HIMSEL

Solens barn

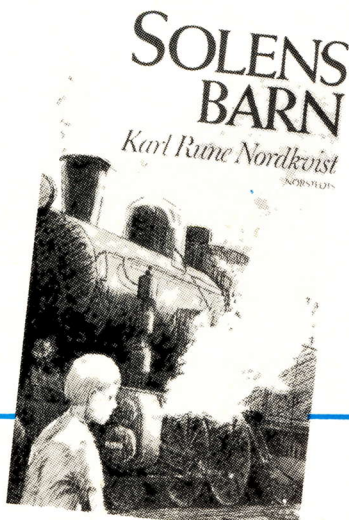
□ Som vanligt har författaren, f d järnvägaren Karl Rune Nordkvist, Bollnäs, gett ut ett mästerverk. Nu romanen "Solens barn" (Norstedts), som kom ut strax före jul.

Karl Rune Nordkvist har en sällsynt fin förmåga att berätta. I "Solens barn" får vi under ett år följa några människor i ett litet järnvägssamhälle i södra Norrland. En banvaktsstuga, med elvaårig pojke, mor och styvfar – banvakten är centrum kring vilket så mycket sker, synligt och osynligt. Mest det osynliga, men som ges gestalt genom Nordkvists geniala sätt att beskriva tankar, skeenden, händelser.

Karl Rune Nordkvist har tidigare "anklagats" för att vara alltför pessimistisk i sin samhällssyn. Något ligger det väl i dom synpunkterna på hans senare års författarskap. Men det kanske är just det som gör

hans böcker så intressanta och lärorika. De har många bottenar, många öppningar och utblickar. Det har även "Solens barn" som jag rekommenderar alla som bl a vill gå tillbaka till en svunnen järnvägsepok och samtidigt söka svar på eviga framtidsfrågor. Din, vår framtid.

HÄRJE LARSSON

Frans-Ingvar gjorde en tavla

En man och hans konstverk i Hulfsfred.
Foto: Bertil Ericsson

□ När Frans-Ingvar Osterberg gick i pension från jobbet på stationen i Hulfsfred, satte han sig inte ned och rullade tummarna.

Istället satte han sig ned och gjorde en tavla. Av små näring, skruvar, muttrar, mäsingsplåt och patronhylsor – skapade han den här blänkande nostalgitavlan.

Konstverket innanför ramen föreställer en gammal

trotjänare som ångat fram på Nässjö-Oskarshamnbanan, nu uppmonterad på svart samhetsduk. Uppe i vänstra hörnet sitter ett elektriskt ur, rättesnöret för varje sann järnvägare.

Ett andra konstverk i samma stil kan beskådas inne på biljettexpeditionen på Hulfsfreds station, en gåva till personalen från Frans-Ingvar.